

Pevnost 1807 - 1813

Král Fridrich Vilém III., přesvědčený o neporazitelnosti pruské armády, se rozhodl samostatně usměrnit francouzského císaře Napoleona Bonaparte, který se v německých zemích začínal chovat jako doma. V odpovědi na vznik Rýnského spolku zaslal král Pruska Napoleonovi 1. října 1806 ultimátum, ve kterém požadoval stažení francouzské armády za linii Rýna. Vyprovokovaný Napoleon vyslal svá vojska do Berlína, avšak ještě, než bylo toto město dobyto, dne 14. října 1806 ve dvou simultánně vedených bitvách u Jeny a Auerstedtu zničil Napoleon obě pruské armády a Prusko mu tak leželo u nohou. Pruský král utekl z Berlína do Královce a snažil se tam i stáhnout zbytky vojsk, které mu zůstaly. Současně pozval na pomoc ruská vojska, s nimiž byl ke konci zimy sveden tuhý boj v okolí Mazur. Mezitím se Koźle i další pruské pevnosti ocitly v týlu napoleonských vojsk.

Francouzi se při vkročení do Slezska setkali se silným odporem. Od roku 1807 převzal velení nad francouzskou armádou ve Slezsku císařův bratr, kníže Jérôme Bonaparte. Jemu tak připadl úkol dobývat jednotlivé pruské tvrže. Obléhání Koźle začalo 23. ledna 1807. Jako nejvhodnější místo k vedení útoku byl vybrán úsek opevnění od strany vesnic Reńska Wieś a Kobyllice. Opevnění silně chránily a bránily tři reduty: Kobylicka, Reńskowiejska a Więszczycka. Protože byl očekáván útok s využitím systému hrází na říčce Lineta, který v Koźle existoval, bylo zatopeno předpolí, ale protože byla zima, zatopené oblasti zamrzly. Bavorské a francouzské oddíly, které obléhaly Koźle, vystavěly dělostřelecká stanoviště v oblasti dnešní křižovatky cest do vesnic Reńska Wieś a Debowa. Dělostřelecká střelba však decimovala nejen obránce, ale i obléhající.

Mezi obránci pevnosti se nacházel i velký počet místních polsky mluvících rekrutů, kteří očekávali příchodu Polských legií. Nejvíce nebezpečnými se zdáli být dragouni, kterým vůdce pevnosti dokonce nařídil odebrat koně. Mnoho vojáků dezertovalo. Ve městě se šířily nemoci. V květnu začala obráncům docházet obživa a z důvodu rozšíření tyfu zde hojně umírali lidé. Protože posily nedorazily, bylo v červnu 1807 uzavřeno příměří a následně dojednán akt kapitulace. Ale napoleonská vojska nakonec do tvrže nevstoupila, protože mezitím došlo k uzavření Tylžského míru. Boje druhého slezského tažení napoleonských válek v roce 1813 již region Kozielské oblasti nezasáhly.